

конника, които немогли да противостоят на турското множество, пасърдени, постоянно са чакали да ги нападнат но като са изминало нѣщо до деветъ дена, и не са появилъ неприятельтъ имъ, тогава са рѣшили по частни тѣмъ доставени слухове, какво глауритѣ са събрали на едно и са готвели да имъ са опиратъ, безъ да искатъ да разбератъ, че туй тѣхно събрание ге са правеше противъ царското правителство и войската му; но просто противъ свирепитѣ хищни Черкези и башибозуци, на които бѣхж оставени и незабраняни отъ самото правителство, на тѣхнитѣ произволни расположения, та да са запазатъ отъ грабежитѣ имъ, да нападнатъ невинната рая на Султана и по единъ неспитанъ и неразбранъ прѣдлогъ ужъ на царски противници, да ударятъ и съсниятъ марнитѣ земледѣлци, което и направихж съ избиванне и разграбване имуществото имъ сторено за отмъщение на загубитѣ имъ.

Селото Гюнюлюска махла е далечъ отъ градътъ Нова Загора нѣщо до $3\frac{1}{2}$ часа малко на юго-западъ. Окознитѣ му села, като чухж слухътъ за ненадѣйното дохождане на руситѣ въ Стара и Нова Загора, въ послѣдната на 3-й юлий, а въ първата на 10-й, уплашени за тѣхното лоше положение, което са чувствоваше, особенно отъ безирѣстаниитѣ нападения на Черкезитѣ върху селата имъ, изложени на постоянни грабежи и обира, рѣшихж да са зематъ прѣдварателни мѣрки за прибѣгване на нѣкое ближно село, което да имъ служи за центръ съ когото да са запазятъ отъ черкезкитѣ нападвания, гдѣто спорядъ съветитѣ на по умнитѣ имъ селски старѣйшини са е избрало горѣпоменатото село. Тукъ са събиратъ селянитѣ отъ Беш-Тепе, Чифликя, Юрдчи, Дедекюй, Юрдованлий и Радне-Махла, а нѣколко фамилии отъ Богданъ-Махла и Старо-Гюнюлий; съ надѣжда дано сполучатъ защита отъ грабежитѣ на немилостивитѣ черкези; по тѣхната надѣжда за запазване била слаба тѣй като бидохж изложени на още по голѣми и почуени злощастия, да бждѣтъ просто като овце бати и исклани, оставени отъ ржката на провидението безъ запазване.

На 14-й Юлий въ Четвъртъкъ, турскитѣ войски тргна-